

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Betragtning af de meget usikre Forhold, vi lever under.

Landbrugets Udbytte af den Smørordning, der har været gældende fra 1. Januar 1938 til 21. September 1939, kan anslaaes til godt og vel 22½ Mill. Kr., det vil sige 13 Mill. Kr. aarlig, idet de 22½ Mill. Kr. falder paa knapt nok 1¾ Aar. Da Landbrugets Eksportpriser maa siges at være alt for lave i Forhold til de Produktionsudgifter, der raader inden for Erhvervet og navnlig paa det Omraade, der her er Tale om, nemlig Smørproduktionen, Mejeribrugget, foreslaas det at fortsætte med en Lovgivning, som fastsætter en Mindstepris paa Hjemmemarkedet uden Hensyn til den til enhver Tid gældende Smørnotering. Da Produktionsudgifterne fremdeles er stigende og har været stigende i de sidste Maaneder, foreslaas der en Forhøjelse ud over det Beløb, der har været fastsat i to Aar, og som har givet Landbruget den ekstra Indtægt, jeg lige nævnte, i Forhold til, hvad det vilde have faaet, dersom man havde undladt at gennemføre en saadan Ordning og havde bibeholdt en Betaling paa Hjemmemarkedet paa Smør og Mælk efter Noteringen over for Eksporten.

I § 1 foreslaas det at fastsætte en Afgift saaledes, at Prisen paa Smør paa Hjemmemarkedet i Stedet for som hidtil 2 Kr. 60 Øre bliver 2 Kr. 80 Øre pr. kg for det Aar, som kommer; dersom Noteringen i dette Tidsrum stiger over 2 Kr. 80 Øre indtil 3 Kr., skal Hjemmemarkedets Pris naturligvis følge med her op til; dersom Noteringen derefter falder fra 3 Kr. nedad, bliver Hjemmemarkedets Pris staaende paa de 3 Kr.; det vil altsaa sige, at dersom Noteringen gaar over 3 Kr., følger Hjemmemarkedets Pris med, men dersom Noteringen gaar under 3 Kr., følger Hjemmemarkedets Pris ikke med ned under 3 Kr., naar først den er kommet derop.

Jeg har været betænkelig ved at forhøje Prisen med det samme til 3 Kr., da der kunde befrygtes nogen Nedgang i Forbruget, naar man forhøjede Prisen paa Smør fra 2 Kr. 60 Øre til 3 Kr., altsaa med 40 Øre pr. kg, og Prisen pr. Liter Mælk med 2 Øre.

Den nævnte Ændring er den eneste, som findes i Lovforslaget, ellers er dette enslydende med den gældende Lov.

Med disse Ord skal jeg anbefale ogsaa dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Det næste Lovforslag, jeg skal fremsætte, er *Forslag til Lov om Regulering af*

Svineproduktionen. Formaålet med denne Lovgivning har jo været at regulere Produktionen af Svin efter Afsætningsmulighederne og at sikre Landmænd den stærkt begrænsede Produktion, saaledes at Ikke-Landmænd ingen Ret har til Produktion af Svin til Salg, hverken til Eksport eller til Hjemmemarkedet. I Svinereguleringsudvalget, hvori de forskellige Organisationer inden for Landbruget er repræsenterede, er man enig om, at det selv under de nu ændrede Forhold er nødvendigt at fortsætte med denne Lovgivning, dels for at regulere Produktionen i Forhold til Afsætningen, dels fordi det vilde være meget skadeligt, dersom der under en maaske gunstig eller ikke saa daarlig Situation blev oprettet en hel Masse Svinefabrikker, der kunde sætte Produktionen stærkt op, men som under en Ændring i Situationen kunde faa stort Besvær med at faa den bragt ned til rimelige Forhold. Man er derfor enig om at fortsætte med Loven og ogsaa fortsætte med den næsten uændret.

De Regler, der er fastsat for selve Reguleringen, er man enig om kun at ændre paa eet Punkt, nemlig Bestemmelsen om Fordelingen af Svinekort efter Grundværdi. Efter den Lov, der har været gældende for de to sidste Aar, er der tildelt Landmændene et Kort pr. 1 000 Kr.s Grundværdi for en Grundværdi af indtil 40 000 Kr.; derudover har de ikke faaet Kort. Nu foreslaas der en Ændring, idet man graderer saaledes, at Landmændene faar et Kort pr. 1 000 Kr.s Grundværdi indtil de første 50 000 Kr.s Grundværdi, derefter et Kort pr. 2 000 Kr.s Grundværdi mellem 50 000 og 60 000 Kr. og endelig et Kort pr. 4 000 Kr.s Grundværdi for den Grundværdi, der ligger over 60 000 Kr.

Hele dette Forhold med Begrænsning af Korttildelingen efter Grundværdi har jo betydet, at de Landmænd, som havde en Grundværdi paa over 40 000 Kr., paa den Maade har mistet 80 000 Kort om Aaret. Jeg ser ganske vist i et konservativt Blad i Gaar, at man faar det opgjort til 400 000 Kort, men det er en Fejlsregning, som Bladet naturligvis selv maa tage Ansvaret for. Bestemmelsen blev i sin Tid gennemført, da Produktionen ustandselig blev skaaret ned.

For at denne Produktionsnedskæring ikke skulde gaa ud over Landbrugerne i Flæng, idet man samtidig gennemførte den højere Pris for Kornet, blev man enig om at sikre de mindre Landbrug mod Deltagelse i Nedskæringen. Nu er Forholdene jo ændret noget, Produktion og Af-